

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

4 octombrie 2018 *

„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Termen prevăzut în dreptul statului membru solicitat pentru executarea unei ordonanțe de instituire a sechestrului asigurător – Aplicabilitatea acestui termen în privința unui titlu de sechestrul asigurător obținut în alt stat membru și declarat executoriu în statul membru solicitat”

În cauza C-379/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania), prin decizia din 11 mai 2017, primită de Curte la 26 iunie 2017, în procedura inițiată de

Societă Immobiliare Al Bosco Srl

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul M. Ieșiș, președinte de cameră, domnul A. Rosas, doamnele C. Toader (raportor) și A. Prechal și domnul E. Jarașiūnas, judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

grefier: domnul M. Aleksejev, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 aprilie 2018,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul german, de T. Henze, de J. Techert și de M. Hellmann, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de M. Heller și de M. Wilderspin, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 20 iunie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 38 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unei proceduri inițiate de Società Immobiliare Al Bosco Srl (denumită în continuare „Al Bosco”) prin care se solicită executarea în Germania, prin înscrierea unei ipoteци pentru garantarea creanței asupra unor bunuri imobiliare, a unei ordonanțe de sechestru asigurător date de Tribunale di Gorizia (Tribunalul din Gorizia, Italia) împotriva domnului Gunter Hober și declarate executorie în Germania de Landgericht München (Tribunalul Regional din München, Germania).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentele (2), (6), (10), (16) și (17) ale Regulamentului nr. 44/2001 sunt redactate după cum urmează:

„(2) Anumite diferențe între normele interne care reglementează competența judiciară și recunoașterea hotărârilor împiedică buna funcționare a pieței interne. Adoptarea de dispoziții care să unifice normele referitoare la conflictele de competență în materie civilă și comercială și la simplificarea formalităților în vederea recunoașterii și executării rapide și simple a hotărârilor de către statele membre legate prin prezentul regulament este indispensabilă.

[...]

(6) Pentru atingerea obiectivului liberei circulații a hotărârilor în materie civilă și comercială este necesar și oportun ca normele care reglementează competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor să fie reglementate de un instrument juridic comunitar cu caracter imperativ și de aplicare directă.

[...]

(10) În sensul liberei circulații a hotărârilor, hotărârile pronunțate într-un stat membru căruia se adresează prezentul regulament trebuie să fie recunoscute și executate în alt stat membru căruia se adresează prezentul regulament [...]

[...]

(16) Încrederea reciprocă în administrarea justiției la nivel comunitar justifică recunoașterea de plin drept a hotărârilor pronunțate într-un stat membru fără să fie necesară, cu excepția contestațiilor, recurgerea la o altă procedură.

(17) În virtutea aceluiași principiu al încrederii reciproce, procedura în temeiul căreia o hotărâre pronunțată într-un stat membru devine executorie în alt stat membru trebuie să fie eficientă și rapidă. În acest sens, hotărârea de încuviințare a executării unei hotărâri trebuie să fie făcută practic automat în urma unor verificări pur formale ale documentelor furnizate, fără ca instanța să aibă posibilitatea de a invoca din oficiu unul dintre motivele de neexecutare prevăzute în prezentul regulament.”

- 4 Articolul 38 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„O hotărâre pronunțată într-un stat membru și care este executorie în statul în cauză este pusă în executare într-un alt stat membru atunci când, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, a fost declarată executorie în statul respectiv.”

- 5 Articolul 41 din regulamentul menționat prevede:

„Hotărârea este declarată executorie imediat după îndeplinirea formalităților prevăzute la articolul 53, fără nicio examinare în temeiul articolelor 34 și 35. Partea împotriva căreia se solicită executarea nu poate, în această etapă a procedurii, formula apărări.”

- 6 Potrivit articolului 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1), care a abrogat Regulamentul nr. 44/2001:

„[...] Regulamentul (CE) nr. 44/2001 continuă să se aplice hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate, actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial și tranzacțiilor judiciare aprobate sau încheiate înainte de 10 ianuarie 2015 și care intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv.”

Dreptul german

- 7 Articolul 929 din Zivilprozessordnung (Codul de procedură civilă, denumit în continuare „ZPO”), intitulat „Formulă executorie; termen de executare”, face parte din secțiunea 5, referitoare la sechestrul asigurătorii și la măsurile provizorii, din cartea a opta din ZPO, referitoare la măsurile de executare. Această dispoziție prevede la alineatele (2) și (3):

„(2) Executarea unei ordonanțe de sechestrul nu este admisibilă în cazul în care a trecut o lună de la data la care ordinul a fost emis sau de la data la care i-a fost comunicat părții solicitante.”

(3) Executarea este licită înainte de comunicarea ordonanței de sechestrul debitorului. Totuși, aceasta este lipsită de efect în cazul în care comunicarea nu are loc în termen de o săptămână de la data executării și înainte de expirarea termenului prevăzut pentru aceasta la alineatul precedent.”

- 8 Potrivit prevederilor articolului 932 din ZPO, intitulat „Sechestrul asigurător efectuat prin inscripție ipotecară”:

„(1) Executarea sechestrului asupra unui teren [...] are loc prin înscrierea unei ipoteci pentru garantarea creanței [...]

[...]

(3) Cererea de înscriere a ipoteci reprezintă, în sensul articolului 929 alineatele (2) și (3), executarea ordonanței de sechestrul.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 9 Al Bosco, o societate imobiliară de drept italian, a obținut la 19 noiembrie 2013 o ordonanță din partea Tribunale di Gorizia (Tribunalul din Gorizia) prin care a fost autorizat să procedeze la instituirea sechestrului asigurător împotriva domnului Hober, până la concurența sumei de 1 000 000 de euro, asupra valorilor mobiliare și imobiliare, materiale și imateriale.
- 10 La 22 august 2014, această ordonanță de sechestrul asigurător a fost declarată executorie în Germania de Landgericht München (Tribunalul Regional din München) în temeiul Regulamentului nr. 44/2001.
- 11 La 23 aprilie 2015, Al Bosco a solicitat o inscripție ipotecară asupra bunurilor imobile ale debitorului situate în Germania, și anume un apartament în coproprietate și două locuri într-o parcare subterană. Cererea sa a fost respinsă de Amtsgericht München – Grundbuchamt (Tribunalul districtual din München, serviciul responsabil de ținerea registrului funciar, Germania).
- 12 Al Bosco a contestat decizia instanței menționate în fața Oberlandesgericht München (Tribunalul Regional Superior din München, Germania). Acesta a respins acțiunea ca urmare a expirării termenului de o lună prevăzut la articolul 929 alineatul (2) din ZPO. Astfel, această instanță a apreciat că termenul respectiv se aplică în privința executării titlului de sechestrul asigurător emis de o instanță italiană, titlu care, întrucât a fost recunoscut în Germania, este comparabil cu un titlu de sechestrul asigurător emis de o instanță germană. În plus, aceasta a considerat că dispoziția respectivă privește nu validitatea unui titlu de sechestrul asigurător obținut în alt stat membru, ci executarea acestuia, care este supusă *lex fori*.
- 13 La 15 iunie 2016, Al Bosco a formulat recurs împotriva hotărârii Oberlandesgericht München (Tribunalul Regional Superior din München). În recursul său, aceasta a arătat că termenul de executare a sechestrului prevăzut la articolul 675 din Codul de procedură civilă italian, potrivit căruia ordonanța de autorizare a sechestrului asigurător își pierde efectele în cazul în care nu este executată în termenul de 30 de zile de la data adoptării, a fost respectat, întrucât s-a procedat la poprire în termenul de 30 de zile de la data ordonanței din 19 noiembrie 2013. Al Bosco susține că nu este posibil ca termenul de drept german să trebuiască să fie respectat în plus față de termenul prevăzut de dreptul italian.
- 14 Instanța de trimitere ridică problema dacă o dispoziție națională cum este articolul 929 alineatul (2) din ZPO este legată de caracterul executoriu al ordonanței prin care s-a autorizat instituirea sechestrului asigurător care, conform articolului 38 din Regulamentul nr. 44/2001, intră sub incidența dreptului statului membru în care s-a instituit acest titlu sau dacă această dispoziție privește executarea unui titlu executoriu emis în alt stat membru, asemenea norme intrând în principiu sub incidența dreptului statului membru solicitat.
- 15 Instanța de trimitere arată că temeiul executării forțate în Germania a unui titlu de sechestrul asigurător adoptat în alt stat membru este hotărârea națională privind încuviințarea executării. În cazul în care era necesară înscrierea unei ipotece pentru garantarea creanței, condițiile executării forțate prevăzute de dreptul german ar fi examinate în mod autonom de serviciul responsabil de ținerea registrului funciar. Astfel, potrivit instanței de trimitere, instanța de apel a calificat în mod întemeiat, fără ca acest aspect să fie contestat în cadrul recursului, sechestrul asigurător pronunțat în Italia, având în vedere funcția sa, drept titlu de sechestrul asigurător prevăzut de dreptul german, care este executat, conform articolului 932 din ZPO, prin intermediul cererii de înscriere a ipotecii. Condițiile de executare aplicabile în speță ar fi, așadar, cele prevăzute de dispozițiile germane în materie de executare a titlului de sechestrul asigurător, în special articolul 929 alineatul (2) din ZPO.
- 16 Instanța de trimitere arată că, atunci când termenul prevăzut la articolul 929 alineatul (2) din ZPO a expirat, ordonanța de sechestrul asigurător nu mai poate fi executată. În această privință, instanța menționată precizează că, atunci când se aplică în privința unor hotărâri pronunțate în alte state

membre, acest termen este calculat începând de la data comunicării declarației de *exequatur* creditorului. Această dispoziție urmărește protecția debitorului, având scopul de a împiedica faptul ca hotărâri adoptate în urma unei proceduri sumare de măsuri provizorii să mai poată fi executate pentru o perioadă relativ lungă și în pofida unor eventuale modificări a situației.

- 17 Instanța de trimitere consideră că, pe de o parte, din punctul de vedere al tehnicii juridice, termenul de executare poate să intre sub incidența dreptului național al instanței sesizate fără a fi reglementat de Regulamentul nr. 44/2001, astfel cum ar reieși din jurisprudența Curții (Hotărârea din 3 octombrie 1985, Capelloni și Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, punctul 16, Hotărârea din 29 aprilie 1999, Coursier, C-267/97, EU:C:1999:213, punctul 28, precum și Hotărârea din 28 aprilie 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, punctul 69). Pe de altă parte, existența unui astfel de termen ar avea drept consecință faptul că, prin scurgerea unei anumite perioade, se stinge și caracterul executoriu al titlului. Efectul acestui termen nu este diferit, în definitiv, de cel al unei invalidări a titlului în cadrul procedurii căii de atac. Prin urmare, aplicarea aceluiași termen în privința unei ordonanțe de instituire a sechestrului asigurator, provenită de la un alt stat membru, ar putea fi incompatibilă cu jurisprudența Curții, potrivit căreia aplicarea normelor de procedură ale statului membru de executare nu trebuie să aducă atingere efectului util al Regulamentului nr. 44/2001, încălcând principiile consacrate de acesta (Hotărârea din 3 octombrie 1985, Capelloni și Aquilini, C-119/84, EU:C:1985:388, punctul 21, precum și Hotărârea din 28 aprilie 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, punctul 69).
- 18 În sfârșit, această instanță arată că jurisprudența națională și doctrina au opinii diferite în ceea ce privește domeniul de aplicare al articolului 929 alineatul (2) din ZPO. În această privință, anumite instanțe germane ar fi declarat că această dispoziție privește caracterul executoriu al ordonanței de autorizare a sechestrului asigurator și se poate aplica numai în privința ordinelor de sechestr germane, în timp ce altele ar considera că dispoziția menționată se aplică și în privința ordinelor de sechestr emise în alte state membre și care au fost declarate executorii în Germania. Instanța de apel ar fi apreciat că trebuie să se examineze termenul de executare prevăzut de dreptul statului membru de origine în cadrul procedurii de *exequatur*, precum și cel prevăzut de dreptul statului membru solicitat la momentul executării propriu-zise.
- 19 În plus, ca aspect de drept comparat, instanța de trimitere arată că Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania) consideră că trebuie să se aplice de asemenea, în privința hotărârilor pronunțate în alte state membre și care trebuiau să fie declarate executorii în Spania, conform articolului 38 și următoarele din Regulamentul nr. 44/2001, termenul de executare de cinci ani prevăzut la articolul 518 din Ley de Enjuiciamiento Civil (Codul de procedură civilă), aplicabil în special hotărârilor judecătorești.
- 20 În aceste condiții, Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Este în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 aplicarea termenului prevăzut în legislația statului de executare, în temeiul căruia un titlu executoriu nu mai poate fi executat după scurgerea unui anumit interval de timp, cu privire la un titlu cu rol similar, dar care a fost emis în alt stat membru și care a fost recunoscut și declarat executoriu în statul de executare?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 21 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 38 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că se opune ca o reglementare a unui stat membru cum este cea în discuție în litigiul principal, care prevede aplicarea unui termen pentru executarea unei ordonanțe de sechestr asigurator, să se aplice în prezența unei astfel de ordonanțe adoptate în alt stat membru și având caracter executoriu în statul membru solicitat.

- 22 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în temeiul articolului 66 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1215/2012, Regulamentul nr. 44/2001 continuă să se aplice hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de 10 ianuarie 2015 și care intră în domeniul de aplicare al acestui din urmă regulament. Aceasta este, în speță, situația ordonanței prin care titlul de sechestrul asigurător emis în Italia și a fost declarat executoriu în Germania la 22 august 2014.
- 23 Reiese din modul de redactare a articolului 38 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 că o hotărâre pronunțată într-un stat membru și care este executorie în statul în cauză este pusă în executare într-un alt stat membru atunci când, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, a fost declarată executorie în statul respectiv.
- 24 În vederea încuviințării executării unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru decât statul membru solicitat, astfel cum reiese din articolul 41 din Regulamentul nr. 44/2001, autoritățile din statul membru solicitat trebuie să se limiteze la un simplu control formal al documentelor necesare în conformitate cu articolul 53 din acest regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punctele 28-30).
- 25 Caracterul restrâns al acestui control se justifică prin finalitatea procedurii de *exequatur* care nu este de a declanșa un nou proces, ci mai degrabă de a consimți, pe baza unei încrederi reciproce în justiția statelor membre, ca decizia emisă de o instanță a unui alt stat membru decât statul solicitat să fie executată în acest din urmă stat prin intermediul integrării acestei hotărâri în ordinea juridică a acestuia din urmă. Astfel, această procedură permite unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru decât cel solicitat să producă în acesta din urmă efectele unui titlu național care are un caracter executoriu (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punctul 31).
- 26 Trebuie amintit de asemenea că Regulamentul nr. 44/2001 se limitează la a reglementa procedura de *exequatur* a titlurilor executorii emise de o instanță din alt stat membru decât statul membru solicitat și nu privește executarea propriu-zisă, care rămâne supusă dreptului național al instanței sesizate, fără ca aplicarea normelor de procedură ale statului membru solicitat în cadrul executării să poată aduce atingere efectului util al sistemului prevăzut de acest regulament în materie de *exequatur* încălcând principiile stabilite în materia respectivă, fie expres, fie implicit, chiar de regulamentul menționat (Hotărârea din 28 aprilie 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, punctul 69).
- 27 În consecință, trebuie determinat, în primul rând, dacă termenul prevăzut la articolul 929 alineatul (2) din ZPO este legat de caracterul executoriu al ordonanței de autorizare a sechestrului asigurător instituit de o instanță din alt stat membru decât statul solicitat sau dacă această dispoziție ține de executarea propriu-zisă.
- 28 În această privință, trebuie amintit că obiectul procedurii de *exequatur* este recunoașterea efectelor unei hotărâri din alt stat membru în statul membru solicitat. Această recunoaștere privește trăsăturile hotărârii în cauză, neluând în considerare elementele de fapt și de drept care privesc executarea obligațiilor care rezultă din aceasta (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punctul 39).
- 29 În speță, din decizia de trimitere reiese că ordonanța de instituire a sechestrului asigurător dată de Tribunale di Gorizia (Tribunalul din Gorizia) a fost declarată executorie în Germania, în conformitate cu normele de *exequatur*.
- 30 Rezultă din dispozițiile de drept german și în special din articolul 932 alineatul (1) din ZPO că executarea unei ordonanțe de sechestrul imobiliar asigurător se realizează prin înscrierea în registrul funciar a unei ipotece pentru garantarea creanței. În plus, executarea unei ordonanțe de instituire a sechestrului asigurător nu este autorizată după expirarea termenului prevăzut la articolul 929

alineatul (2) din ZPO. Astfel cum reiese de decizia de trimitere, respectivul termen de executare limitează executarea forțată a unei ordonanțe de instituire a sechestrului asigurător, nu însă validitatea acesteia.

- 31 Or, atât înscrierea unei ipotece pentru garantarea creanței la serviciul responsabil de ținerea registrului funciar, cât și termenul aplicabil pentru realizarea acestei înscrieri intră sub incidența executării unei ordonanțe de autorizare a sechestrului asigurător emise de o instanță din alt stat membru decât statul membru solicitat, cum este cea în discuție în litigiul principal, investită cu forță executorie ca urmare a recunoașterii sale în statul membru solicitat. Acestea intră, așadar, sub incidența normelor procedurale care au fost prevăzute în dreptul german pentru executarea ordonanțelor de autorizare a sechestrului asigurător.
- 32 Faptul că aplicarea unui termen de executare, precum cel prevăzut la articolul 929 alineatul (2) din ZPO, implică o limitare în timp a efectelor executorii ale unei hotărâri pronunțate de o instanță din alt stat membru decât statul membru solicitat nu repune în discuție interpretarea potrivit căreia acest termen ține de faza executării propriu-zise.
- 33 Astfel, întrucât executarea propriu-zisă a unei hotărâri pronunțate de o instanță din alt stat membru decât statul membru solicitat și care este investită cu forță executorie în acest stat membru nu a făcut obiectul unei armonizări de către legiuitorul Uniunii, se aplică normele procedurale privind executarea ale statului membru solicitat.
- 34 În special, să impune constatarea că, în măsura în care Regulamentul nr. 44/2001 nu a stabilit norme privind executarea hotărârilor pronunțate de o instanță din alt stat membru decât statul membru solicitat, acesta din urmă are libertatea să prevadă, în ordinea sa juridică, aplicarea unui termen pentru a pune în aplicare executarea unor asemenea hotărâri, care au fost recunoscute și declarate executorii în acest din urmă stat membru.
- 35 În această privință, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, odată ce această hotărâre a fost integrată în ordinea juridică a statului membru solicitat, normele naționale din acest din urmă stat privind executarea se aplică în același mod în care se aplică în privința hotărârilor pronunțate de instanțele naționale (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punctul 40 și jurisprudența citată).
- 36 Dispozițiile procedurale ale statului membru solicitat sunt singurele aplicabile. Astfel, instanțele din statul membru solicitat nu sunt ținute să aplice eventuale dispoziții de drept național al statului membru de origine care ar prevedea, pentru executarea hotărârilor pronunțate de instanțele din statul membru de origine, termene distincte de termenele prevăzute de dreptul statului membru solicitat.
- 37 Această interpretare este confirmată de considerentul (26) al Regulamentului nr. 1215/2012 coroborat cu articolul 39 din acesta, care a încorporat jurisprudența citată la punctul 35 din prezenta hotărâre, și potrivit căruia o hotărâre pronunțată de instanțele unui stat membru ar trebui tratată ca și cum ar fi fost pronunțată în statul membru solicitat.
- 38 Dintr-o perspectivă sistematică mai cuprinzătoare, trebuie observat că interpretarea menționată este confirmată și de articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială (JO 2014, L 189, p. 59), potrivit căruia ordonanța de instituire a sechestrului asigurător se execută în conformitate cu procedurile aplicabile executării ordonanțelor echivalente pe plan național în statul membru de executare.

- 39 Faptul că nerespectarea de către solicitant a termenului prevăzut la articolul 929 alineatul (2) din ZPO are ca efect că executarea unei ordonanțe de autorizare a sechestrului asigurator, dată de o instanță din alt stat membru decât statul membru solicitat, nu mai este posibilă prin intermediul înscrierii unei ipotece pentru garantarea creanței în registrul funciar al statului membru solicitat, deși această decizie rămâne executorie în statul membru de origine, nu este de natură să repună în discuție o asemenea interpretare.
- 40 Astfel, deși este adevărat că efectul recunoașterii trebuie să fie, în principiu, acela că sunt atribuite hotărârilor autoritatea și eficacitatea de care acestea se bucură în statul membru în care au fost pronunțate, nu există totuși niciun motiv pentru a acorda unei hotărâri, cu ocazia executării, efecte pe care nu le-ar produce o hotărâre de același tip pronunțată direct în statul membru solicitat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 2011, *Prism Investments*, C-139/10, EU:C:2011:653, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 41 Or, trebuie constatat că aplicarea unui termen cum este cel prevăzut la articolul 929 alineatul (2) din ZPO îndeplinește cerințele ce rezultă din jurisprudența menționată la punctul anterior.
- 42 Astfel, pe de o parte, odată ce ordonanța de autorizare a sechestrului asigurator dată de o instanță precum instanța italiană în discuție în litigiul principal este declarată executorie în Germania, aceasta poate beneficia în acest stat membru de autoritatea și de eficacitatea de care beneficia în statul membru de origine. Pe de altă parte, neaplicarea termenului de executare prevăzut la articolul 929 alineatul (2) din ZPO pentru hotărâri de același tip în statul membru solicitat ar avea drept consecință că ordonanțele de autorizare a sechestrului asigurator date de instanțele unui stat membru, altul decât Republica Federală Germania, după ce li s-a recunoscut caracterul executoriu, ar avea efecte diferite de cele acordate de dreptul național ordonanțelor de autorizare a sechestrului asigurator pronunțate de o instanță națională, mai concret, ele ar putea fi executate în mod nelimitat în timp sau în decursul unui termen disproporționat mai lung decât hotărârile naționale.
- 43 Mai mult, o interpretare potrivit căreia un termen, stabilit pentru executarea ordonanțelor de instituire a sechestrului asigurator, este legat de forța executorie a hotărârilor, care este guvernată de dreptul procedural al statului membru de origine, astfel încât termenul de executare prevăzut eventual de acesta din urmă ar trebui să se aplice în privința executării ordonanțelor de autorizare a sechestrului asigurator date de o instanță din alt stat membru decât statul membru solicitat și investite cu forță executorie în acest din urmă stat membru, ar implica o sarcină disproporționată pentru autoritățile competente pentru a proceda la executare. După cum instanța de trimitere arată în cererea sa de decizie preliminară, în speță, autoritatea germană responsabilă de ținerea registrului funciar nu poate determina dacă dreptul statului membru în care a fost dată ordonanța de sechestr asigurator prevede un termen de executare și nici modalitățile acestei executări, nefiind autorizată nici să aplice o normă de drept a celui stat membru.
- 44 În al doilea rând, după cum reiese din cuprinsul punctului 26 din prezenta hotărâre, trebuie analizat dacă aplicarea normelor de procedură ale statului membru solicitat în cadrul executării poate să aducă atingere efectului util al sistemului prevăzut de Regulamentul nr. 44/2001.
- 45 În ceea ce privește obiectivele Regulamentului nr. 44/2001, din considerentele (2), (6), (16) și (17) reiese că acesta urmărește să asigure libera circulație a hotărârilor provenite din statele membre în materie civilă și comercială, simplificând formalitățile în vederea recunoașterii și a executării lor rapide și simple (Hotărârea din 7 iulie 2016, *Lebek*, C-70/15, EU:C:2016:524, punctul 33).
- 46 Acest obiectiv nu poate fi însă atins prin încălcarea unui alt principiu important, acela al securității juridice al înscripțiilor în registrele funciare, nici în ceea ce privește protecția drepturilor care sunt înscrise în acestea, nici în ceea ce privește protecția terților.

- 47 O astfel de limitare în timp a executării se justifică deopotrivă din perspectiva naturii procedurii de instituire a sechestrului asigurator, care se distinge prin caracterul său provizoriu, fiind în general supusă condiției de urgență pentru a garanta plata unei creanțe a cărei recuperare pare să fie amenințată. Această concepție este împărtășită în majoritatea statelor membre în vederea asigurării securității juridice în ceea ce privește recuperarea creanțelor.
- 48 Astfel cum arată instanța de trimitere, această limitare în timp a executării urmărește să împiedice ca hotărârile adoptate în urma unei proceduri sumare să rămână executabile o perioadă lungă și în pofida unor eventuale modificări ale situației.
- 49 Mai mult, un termen pentru executarea ordonanțelor de autorizare a sechestrului asigurator, cum este cel prevăzut la articolul 929 alineatul (2) din ZPO, nu aduce atingere efectului util al Regulamentului nr. 44/2001, dat fiind că hotărârile pronunțate într-un alt stat membru decât Republica Federală Germania sunt, în principiu, recunoscute și declarate executorii de plin drept în acest din urmă stat membru, astfel încât obiectivul acestui regulament de a asigura libera circulație a hotărârilor judecătorești este respectat. Acest termen, care este aplicat ca normă procedurală pentru executarea ordonanțelor de instituire a sechestrului asigurator, potrivit dreptului statului membru solicitat, constituie o condiție căreia îi este supusă executarea unui titlu investit cu forță executorie.
- 50 Or, termenul de o lună astfel impus pentru executarea ordonanțelor de instituire a sechestrului asigurator, inclusiv atunci când este vorba despre ordonanțe date de instanțele din alte state membre decât statul membru solicitat, și care este calculat începând de la data la care declarația de *exequatur* a fost comunicată creditorului, nu implică un risc real pentru ca acesta din urmă să nu poată executa în statul membru solicitat o ordonanță de instituire a sechestrului asigurator dată într-un alt stat membru și investită cu forță executorie.
- 51 Rezultă din ansamblul acestor considerații că este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 38 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o reglementare a unui stat membru cum este cea în discuție în litigiul principal, care prevede aplicarea unui termen pentru executarea unei ordonanțe de instituire a sechestrului asigurator, să se aplice în prezența unei asemenea ordonanțe adoptate în alt stat membru și având caracter executoriu în statul membru solicitat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 52 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 38 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o reglementare a unui stat membru cum este cea în discuție în litigiul principal, care prevede aplicarea unui termen pentru executarea unei ordonanțe de instituire a sechestrului asigurator, să se aplice în prezența unei asemenea ordonanțe adoptate în alt stat membru și având caracter executoriu în statul membru solicitat.

Semnături